

bedreigden; bovendien werd zijn missie niet voorbereid door de officieren van SOE die zo afschuwelijk geblunderd hadden in het *Englandspiel*, maar door hun opvolgers die nauw gingen samenwerken met de Nederlandse dienst die het werk van kolonel de Bruyne overgenomen had: het Bureau Bijzondere Opdrachten. Biallosterski kwam uit de kring van *Het Parool* en had in die kring veel contact gehad met een illegaal werker, C. J. van Paaschen. Hij kreeg voor de illegale pers een grote som gelds mee benevens een door koningin Wilhelmina geschreven 'Boodschap' die voor publikatie in de grote illegale bladen bestemd was.¹ 'Reeds dikwijls heb ik mij', zo had de koningin op schrift gesteld,

'door de radio tot u gericht, en nu ik in deze buitengewone tijden de gelegenheid krijg, met u in contact te treden door middel van de geheime pers, wil ik dat buitengewone middel niet ongebruikt laten, want alles wat tot versterking van onze eenheid kan dienen, moet worden gebruikt.

Ik zie hoe gij in deze moeilijke dagen leeft en strijdt uit de woorden van uw dappere ondergrondse pers en uit andere documenten, maar nog beter kan ik u volgen door het levend woord, waarmee de overgekomen Engelandvaarders getuigen van uw lijden en uw strijden, van de hoop die in u leeft; maar bovenal getuigen zij van uw onwrikbaar geloof in de overwinning dat uw moed en uw wilskracht om in voorspoed en tegenspoed vol te houden, schraagt en draagt. Wij strijden schouder aan schouder voor dezelfde zaak, de zaak der waarheid en gerechtigheid, de zaak der bevrijding, strijdend voor het frisse, jonge Nederland dat moet voortkomen uit deze oorlog, waarvan gij thans de ellende en het lijden gevoelt, maar dat eens met Gods hulp zal komen.'

De microfoto van deze boodschap werd aan Biallosterski toevertrouwd. Het was overigens de bedoeling dat hij een blijvend contact tot stand zou brengen tussen de illegale pers en het Bureau Bijzondere Opdrachten; hij kreeg er een marconist voor mee, J. A. Steman (ook een Engelandvaarder), die twee zenders in zijn bagage had. In de vroege uren van 1 april '44 werden Biallosterski en Steman bij Breda afgeworpen. Ze werden 'blind' gedropt: er was dus geen 'ontvangst-comité'. Zij begroeven de zenders op het droppingterrein - eerst wilden ze de situatie in en bij Amsterdam verkennen. Biallosterski bracht er Steman (die de kristallen die ter bepaling van de golfengte in de zenders geplaatst moesten worden, in zijn zak had) in contact met van Paaschen, vervolgens ging hij met van Paaschen naar het droppingterrein terug om de zenders op te graven. Beide toestellen

¹ Tekst: *Eng.*, dl. VII a, p. 213.